

EX EPISTOLA D. APOSTOLI
JOHANNIS II.
 ZHTHMATA GRAVIORA.

IN primis novem versiculis non occurrunt aliqua peculiaria, nisi ejusmodi, quæ dilucidè satis ante disussa & examinata sunt: Illos ergò prætereo. Ad *vers. 10.* verò, qui sic sonat; *Si quis venit ad vos & hanc doctrinam non adfert, ne recipiatis eum in domum, nec Ave ei dixeritis*, talem quæstionem formo.

Q. I. An Christiano cum Hæreticis sit licitum conversari?

Resp. Diversimodè D. *Osiander* in gloss. marginal. Bibl. commentatur: Non prohibet hic D. *Apostolus Johannes* ne ulla humanitatis officia exhibeamus iis, qui alienam, quam nos, amplectuntur Religionem, nec vetat, ne falsos Doctores civili salutatione alloquamur; Sed interdicit (1.) ne familiaritatem nimiam cum ipsis colamus. Nec (II.) Fraternitatem cum iis contrahamus. Alius hanc distinctionem subministrat: Conversatio Christianorum cum Hæreticis prohibetur quæ (1.) à rudioribus & infirmioribus. (2.) nulla urgente necessitate. (3.) Sine omni contradictionis testificatione; Ne videamur cum illis in Religione colludere, (4) Emolumentum proprii; Aut certè (5.) tacitæ collusionis, oblectationis, claudicationis, & defectionis causa. (6.) Præsentissimo cum Piorum offendiculo instituitur. E contra verò quæ (1.) à Doctores qui fundamenta consecuti sunt in nostrâ religione (2.) confirmatis in fide. (3.) ex necessitate, (4.) ab interveniente apertâ dissensus testificatione (5.) non emolumentum proprii; sed (6.) emendandi proximi causa, instituitur, nusquam est prohibita. Qui conversationis modi bene observandi sunt. Nos jam his responsionem addimus, & quidem talem. Christianus in hoc mundo duplicem quasi vitam agit; unam spirituales & Ecclesiasticam, quoad fidem & Sacramenta: alteram vero Politicam & Externam, quoad cohabitationem & Contractus civiles. Respectu prioris segregare nos debemus à consortio Hæreticorum, qui aliam quam nos profitentur do-

T

ctrinam